

ΜΗΝΥΣΙΣ

τῆς Σκιάς τοῦ «Χρόνου» Ἀθηνῶν, κατοικοῦν πρὸ πολλοῦ τῶν σκοτεινῶν βασιλείων τοῦ Πλούτωνος

Κατὰ

τῶν Διευθυντῶν καὶ Συντακτῶν ὅλων τῶν ἡμερησίων τῶν ἐκδομένων πρὸς ἑμπορίαν, πλὴν τοῦ «Ἀγγελώου» τοῦ «Συντάγματος» καὶ τοῦ «Φανός», εἰσίνες ἐκδίδονται πρὸς ἀντίδοσιν τῆς γλώσσης.

Κύριε Εἰσαγγελεῦ,

Δὲν παύεται ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ καταγγελλόμενοι νὰ μὴ μοῦ ταράξωσι τὴν ἀνάπαυσιν, ἣν ἐπέζητησα ἐν τῇ σκοτεινῇ κατοικίᾳ τοῦ Ἄδου πρὸς μεγίστην χκρὰν τῶν ὀλίγων ἀκουσίων συνδρομητῶν μου. Ἀφ' ἧς ἤρχισεν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ἡ νέα ἐποχὴ, καθ' ἣν τὰ σοβαρὰ ἄρθρα ἀντικατεστήθησαν ὑπὸ πολυστήλων τοιοῦτων πλήρων ὕβρεων, δι' αἷς ἡδύναντο νὰ χωρίσῃ καὶ ὁ κ. Κόντος, δὲν ἔπαυσαν οἱ καταγγελλόμενοι ν' ἀνασκάπτωσι τὸν τάφον μου καθ' ἑκάστην καὶ νὰ δημοσιεύωσι διατριβὰς ἀρχομένας διὰ τῆς φράσεως: «ὁ ἡλίθιος Χρόνος τῶν Ἀθηνῶν» καὶ ληγούσας διὰ τῆς ἐξῆς: «ὁ μωρὸς καὶ ἀνόητος ἐκεῖνος Χρόνος τῶν Ἀθηνῶν».

Ἐπειδὴ πάντα ταῦτα ἐδημοσίευσαν οἱ προειρημένοι ἐπὶ σκοπῷ δυσφημίσεως τῆς ὁμολογημένης ἀγαθότητός μου καὶ διήγειρον τὴν κοινὴν περιέργειαν σκιμαχούντες ἐναντίον μου.

Ἐπειδὴ οὗτοι μοῦ ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον, χωρὶς ἐγὼ νὰ κατωρθώσω διὰ τοῦ «κηρύξατε τὸν πόλεμον» ὁ κ. Δηλιγιάννης νὰ προβῇ εἰς τὸ γενναῖον αὐτὸ τόλμημα, τὸ ὁποῖον ἡδύναντο νὰ λύσῃ καὶ τὸ ἐρώτημά μου: «Ἐχομεν ἀνάγκην Ἑθνικῆς συνελεύσεως».

Ἐπειδὴ ὁ «Χρόνος... εἶνε χρήμα», τὸ ὁποῖον ἐκπύπτει διὰ τῆς δυσφημίσεως, οἱ δὲ πρόγονοί μας ἔλεγαν: «Χρόνος... φεῖδου» πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν κάμνουν οἱ σύγχρονοί σας.

Ἐπειδὴ εἶνε ἐνδεχόμενον ἐκ τῶν συχνῶν αὐτῶν περιφρονήσεων καὶ ὕβρεων νὰ ἐγκαταλείψω τὰ ὕγρα τοῦ Ἄδου δώματα καὶ νὰ ἐνσκήψω εἰς τὴν πόλιν σας τῶρα ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν ἀπειλεῖσθε καὶ ἐκ κοιλιᾶκος τύφου.

Διὰ ταῦτα

Καταγγέλλω ἐπὶ τυμωρυγίᾳ καὶ ἐξυβρίσει ὅλους τοὺς Διευθυντὰς καὶ Συντακτὰς, οἵτινες, κατὰ παράβασιν μιᾶς τῶν δέκα ἐντολῶν, λαμβάνουσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ ματαίῳ, καὶ παρκαλῶ ὑμᾶς, κ. Εἰσαγγελεῦ, νὰ διατάξητε τὴν νόμιμον αὐτῶν καταδίωξιν καὶ τιμωρίαν. Δηλῶ δ' ὅτι θέλω παρκαταθῆ καὶ ὡς πολιτικῶς ἐνάγουσα διὰ νὰ πάρω τίποτε καὶ πληρώσω τοὺς ταλαιπώρους συνεργάτας μου, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλω πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ὀχι ὀλίγα.

Μάστιγας προτείνω ὅλους ἐκείνους ὅσοι εἶνε ἀναγγεγραμμένοι ὡς τοιοῦτοι εἰς τὰ ἡμερολόγια, καὶ ἐκ τῶν

συνεργατῶν μου ὅσους ἡ πείνα καὶ ἡ στέρσις δὲν ἡδυνήθησαν ν' ἀποστείλωσιν ἐνταῦθα, ὅπου καὶ ἐγὼ ἤδη ἀναπαύομαι.

Διὰ τὴν ἀγράματον Σκιάν τοῦ «Χρόνου» Ἀθηνῶν.

Κύριε Θεότατε,

Τσοπανάιος

ΠΕΝΝΙΑΙΣ

Αἱ σοβαραὶ συναδελφοὶ ἀναγράφουν καθ' ἑκάστην τί θὰ γείνη κατὰ τοὺς γάμους τοῦ Διαδόχου. Ἡμεῖς ἡδυνάμεθα νὰ πληρώσωμεν πολὺ περισσοτέρως στήλας, ἀναγράφοντες τί θὰ γείνη, χωρὶς φόβον μάλιστα, ὅτι θὰ διαψευσθῶμεν ἀπὸ τὰ πράγματα. Ἡ αὐστηρὰ ἐκτέλεσις ὅλων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ γείνωσιν, ἀνατίθεται εἰς ἐπιτροπὴν προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ κ. Φιλήμονος. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀσχολεῖται δραστηριώτατα εἰς τὸ ἔργο της.

Τελευταία ὥρα. — Λέγεται, ὅτι ἐν ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα δὲν θὰ γείνωσιν κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν γάμων εἶνε... οἱ γάμοι, οἱ ὁποῖοι ἀναβάλλονται.

..

Ὁ συγγραφεὺς ἐνὸς πολυκρότου θεαματικοῦ δράματος κρίνων τὸ ἔργον του διὰ τοῦ τύπου, παραβάλλει ἐκὺθον πρὸς τὸν Ρακίαν, τὸν Βοαλῶ καὶ τὸν Βολταῖρον. Ἡ μετριοφροσύνη καὶ ἡ ὀλιγόρκεια τοῦ ποιητοῦ ἐξετιμήθη δεόντως, ἀφοῦ ἡδυνάτο νὰ παρβληθῇ μὲ μεγάλαιτέρους συγγραφεῖς, τὸν Ὀμηρον, τὸν Αἰσχύλον ἢ τὸν Σαίξπηρ.

..

Ὁ κ. Δηλιγιάννης, ἀναχωρήσας ἐκ Γαλλίας ποιεῖται νῦν τὰς διατριβὰς του ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου. Μέχρι τοῦδε ἐξ Ἑλβετίας μας ἤρχοντο μόνον gouvernantes τῶρα ἤρχισαν νὰ μᾶς ἔρχωνται καὶ gouvernants, ὡς θὰ μετὰφραζεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὸ «κυβερνήτης».

..

Μὲ τὸ ὕδωρ τῆς πόλεως συμβαίνει κατὰ ἀνεξήγητον. Ἀναγγέλλεται μετὰ πατάγου ἐκάστοτε ἡ ἀνακάλυψις νέων πηγῶν μεταβαίνει ἐκεῖ ὁ δήμαρχος καὶ ἀρχονται πανηγυρικῶς αἱ ὑδαυλικαὶ ἐργασίαι, καὶ τὸ ὕδωρ ἔπειτα ἐξαφανίζεται. Φαίνεται, ὅτι τὸ ὕδωρ φοβεῖται τὸν δήμαρχον, ἀλλῶς δὲν ἐξηγεῖται τὸ πρᾶγμα, καὶ ἀρμόζει εἰς τὴν περίστασιν τὸ ἐκκλησιαστικὸν ρητὸν: Εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

..

Μεταρρυθμίζεται τὸ βουλευτήριον καὶ ἐπιδιώκεται ἰδίως ἡ τελειοποίησις τῆς ἀκουστικῆς του.

Ἄς ἐπιφέρουν ὅσας μεταρρυθμίσεις θέλουν, ἀλλ' ὡς